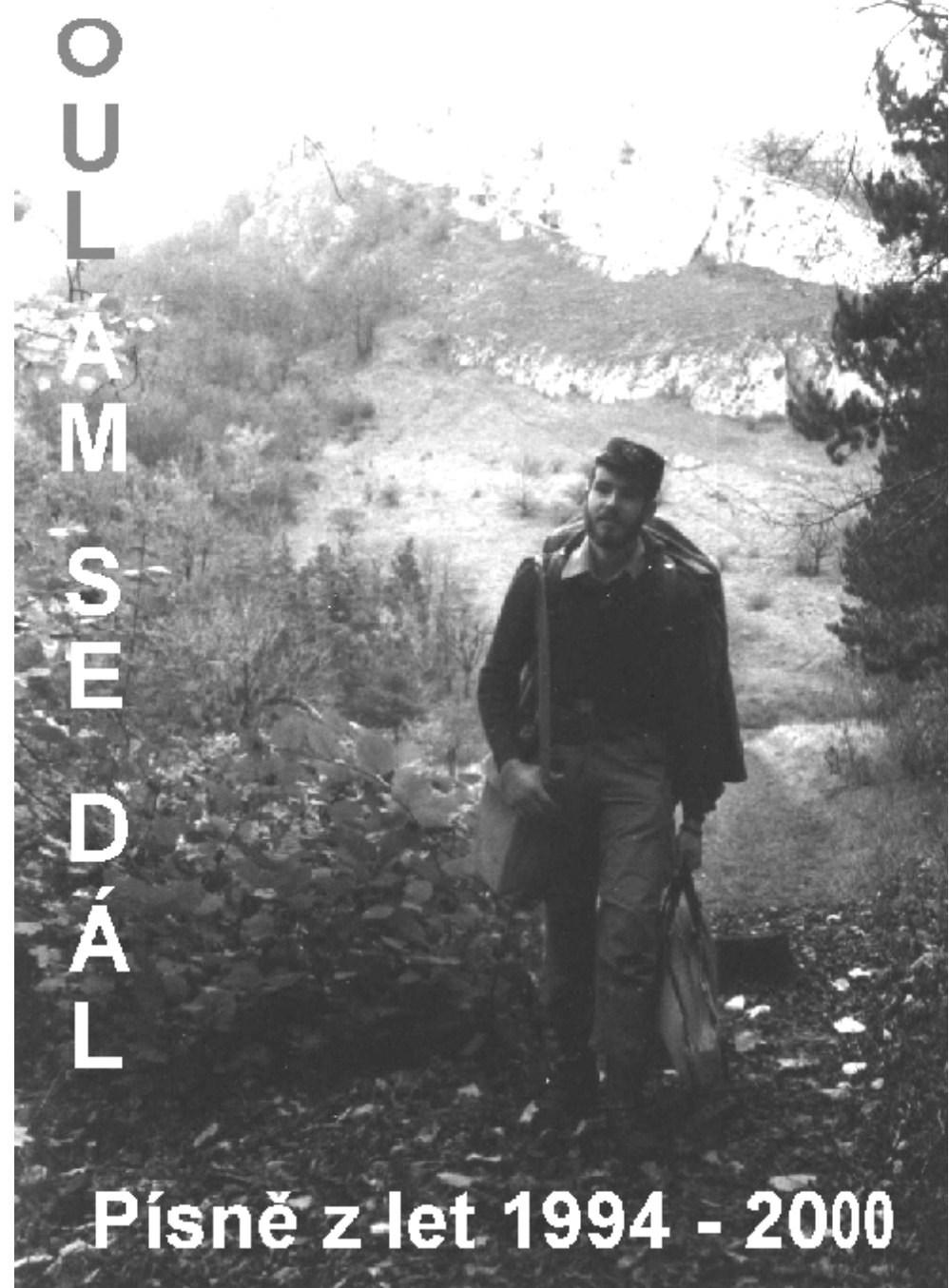

T. S. ROBY

O
U
L
Á
M
S
E
D
Á
L

Vydal Milda jako svou 9. publikaci
Náklad 120 výtisků
© Roby & Milda
(2001)

Písňe z let 1994 - 2000

Robert "Roby" Čechák

Jen tak na vokraj:

Otrokovickýho kamaráda Robyho už znám větší množství pěkně prožitých pátků. Dobře vím, že skládá nádherné písničky, který taky sám hraje. Je ale škoda, že je hraje sám. Právě proto vychází tento zpěvník a CD (MC), aby se dalo vše do pořádku a aby bylo více lidí, kteří tyto písničky budou hrát. Mám vlastní zkušenosti, protože jsem od Robyho jednu - "Bolavá křídla" dostal. Hrajeme ji na všech soutěžích a přehlídkách a má velikej úspěch. Tak by to mělo být se vším co člověk udělá. U každého textaře je vždycky něco co bude lepší a něco co bude horší. Tak to posuďte sami u těchto pár písniček.
Roby, díky žes přidal trochu toho co umíš a dal si to mezi nás

Číra T.O. Falešná karta

OBSAH

1. Království ticha
2. Trať
3. Podzimní
4. Gibsonrock and Cadillac
5. Sedmnáctá míle
6. Trail
7. Rock and Roll
8. Startky
9. Tuláckej král
10. Napořád
11. Poslední flám
12. Folk
13. Luisiana
14. Mejdan
15. Bolavá křídla
16. Bláznům pár
17. Zatracení blázni (Kainovo znamení)
18. Vozy do Iowy
19. Jívka
20. Toulám se dál
21. Stopař
22. Ospalý blues

Zpěvníky z nichž jsou použity obrázky:

Jizerská nota 84 - Milan "Monte" Vytlačil
Hraje T.E. Band - Vladimír Svícenec
Country zpěvník 1. - Marko Čermák
Písničky pardů 1. - Patrick

Návrh obalu, akordové značky, korekce - Roby
Grafická úprava, sazba, korekce, zpracování obrázků, tisk.... - Milda

- A Amaj F#mi E A**
 1. Budí se den a celý kraj halí se
Adim Gdim Hmi F#
 v závoj mlhovejch cárů,
Hmi E Hmi E
 kytary tón tichounce zní,
Hmi G+ E
 hladovejm uším to blues poslední.

- D Dmi A Gdim**
 R₁: Pod víčka zlehounka vkrádá se snění,
Hmi E A A7
 každý z nás tuší, že zaleh čas.
D Dmi A F#
 Do našich písní, do kuropění,
Hmi Cdim H7 E7
 do lesní samoty co skrejvá nás.

2. Podzimní déšť spolykal žár,
 z ohně jen málo zbývá.
 Popel a dým, s rozedněním,
 pro těch pár bláznů co zůstalo s ním.

- R₂: Už znovu listopad své sítě splétá,
 tichá jsou nádraží vzdálených měst,
 vítr svál chomáčky babího léta,
 do stříbra kaluží loudavých cest.

3. Osiřel kemp jak staletý strom,
 zmáčenou celtu skládám.
 Vyhaslo souhvězdí včerejších můz,

D Dmi
 - zbylo nám z něj pouze
Amaj G#+ A6
 tohleto ospalý blues...

Cájovi

- Ami G**
 1. Tu a tam trsy bodláčí, v cestě prachem posedlý
Dmi E7
 a někde v trávě slyšíš cvrčka hrát.
Ami G
 Den se zvolna přetáčí, stejně jako v kalendáři,
Dmi E7
 tak i stromům listí ubejvá.

- Ami D Ami D Ami**
 R: To přenádherný ticho nikdo neruší,
C D Ami
 jen osamělý pták si píp.
C D Ami
 Nebo slabý cinknutí přezky
G Ami
 o skálu zní.

2. Když jako pokaždý tě vyhnal pátek z města ven,
 tvoje kroky ozvěna teď nese údolím.
 Táhle za tím převisem už vidíš k nebi stoupat dým,
 první pohled zjistí, že je všechno jak má být.

- R: To přenádherný...

1. Vlak - nám duněl do písni co hrávali jsme
 po vagónech s večerem když unavený
 slunce skloní hlavu do stráně.
 S městem v zádech a pásem kolejí před sebou,
 v kopci vlak je pomalej,
 víš že musíš vypadnout, musíš vypadnout.
- R: Vlak jel dál, dál, dál
 cestou svou klikatou,
 semtam ňákej tunel, viadukt.
 Vítr vál, vál, vál
 každěj z nás se trochu bál,
 že až skočí,
 pod nápravou skončí svoji pout'.
2. Trať - rozeschlý pražce, travou zarostlý a hřeby
 jejichž letopočet čas už pokrýl vrstvou
 prachu, olejem a rzí.
 Starý songy vod Wabiho s banjem, s kytarou.
 S partou kluků toulavejch,
 s romantickou povahou, s duší bolavou
- R: Vlak jel dál...

Věnováno T.O. HOBOES

1. Zubatý slunce do zad mi hrálo,
 stál jsem už dlouho na cestě sám,
 šedivej byl jarní den a venku tálo,
 špinavý město - děkuji znám.
2. A žádněj šofér se nechtěl dívat
 na moji ruku s palcem zdviženou,
 začalo lejt přesto dál budu hlídat
 světla na horizontu v dálce za sebou.
- R: Jen stopař zná tíhu otěží, který nelze zout.
 Asfalt je černý pobřeží a na konec nelze dohlédnout.
 "Zlíňáci" neberou, to vím, tak možná už zítra budu
 někde dál - s rozedněním.
2. Je to už dlouho co jsem takhle mával,
 a skoro každěj víkend u krajnice byl.
 V duchu si broukám píseň co jsem kdysi hrával.
 Že budu zase "on the road" bych nevěřil.
- R: Jen stopař zná...
3. Třeba mě naloží náhodnej tirák,
 slunce až usne nad silnicí zmáčenou.
 V nohách mě tíží snad každičkej kilák,
 z těch co vod rána už mám za sebou.
- R: Jen stopař zná...
4. Závěrem chtěl bych říci jen krátce,
 že tenhle příběh mohl kdekoli se stát.
 Raději však příště budu tvrdnout na zahrádce,
 než v dešti na silnici číslo padesát.
- R: Jen stopař zná...

Kyselině

C
1. Mívám prsty rozbitý vod kytarovejch strun,
E7
toulám se až k zbláznění a vobčas piju rum.
F
Vod jara až do podzimu doma nebejvám,
G G7
pláštěm lesů, větrem z hor svý smutky přikrejvám.

C Ami
R: Mám rezavej nůž a ešus samej "tér",
F G
v levý klopě nosím odkaz Vontů.
C Ami
Sešoupaný "manšestráky", celtu plnou dř,
F G
v srdci tlukot jinejch horizontů.
Ami Emi
To co štěstím nazejvám je pro jinýho srab,
F C F G
do kterýho sám by sotva někdy šláp.
C F G (G7)
[: A tak se toulám, toulám se dál :]

2. Pod víčkama nosím torzo starodávnejch map,
vláhu lesních mechů, mokřadů a blat.
Do tváře mi život vtesal nespočetně ran,
šedý stíny soumraků i tóny chladnejch rán.

R: Mám rezavej...

3. Nepočítám měsíce a roky v nichž jsem žil,
zapomínám jména měst a států kde jsem byl.
V upocenejch dlaních svírám opratě mejch snů,
za deštivejch nocí spřádám plány útěků.

R: Mám rezavej...
...a tak se toulám, toulám se dál...do ztracena

Mildovi

G+ C E7
1. Slunce vstává, zas probouzí se den,
F C G7
voní tráva, jehličí a spadlý listí.
C E7 F
Mlhy bílý už se zvedaj, nad hlavou
G
hejno vran zakrouží.

C Emi F C
R: Zakrouží ti nad hlavou hejno co si dává scuka
F C Dmi G
na polích nebo v lukách nebo v písničkách co jsi hrál a zpíval
C F C E7 G7
s partou kamarádů toulavejch, toulavejch.

2. Podzim už si barvy míchá, zase cesty
budou tichý jako dřív.
Kalný ráno chladem vítá,
zase ztuhlý boty z kůže vobouváš,
poslední vlak ti vodjel,
marně čekáš, že ti někdo zastaví,
v pangejtu rukou máváš, prsty zkřehlý
mlčky v pěstí zatínáš.

R: Zakrouží ti...

C E7 F C G C E7 F G7
pískání

3. Podzimní dny se krátí,
jenom doufáš, že se slunce neztratí,
pokřik vran nad hlavou se vznáší,
teplý letní dny ty už se nevrátí.

R: Zakrouží ti...

F G7 C
...s partou kamarádů toulavejch,
B As G
toulavejch...

4. **GIBSONROCK and CADILLAC** *Roby* **1994**

E
1. Mít pořádnou gibsonku byl vždy můj tajnej sen
A7 **E**
a žít naplno rock and rollem, rock and rollem jen,
H7 **A**
a v oprýskaným cadillacu brázdit ulice měst.
E **A7**
S tou svou správnou partou kluků objet třeba celej svět,
H7 **E A E**
to jsem chtěl, baby, to jsem chtěl.

A
R: Však trosky plánů z dětskejch let
E
už sebral mistr čas,
A
ale zlatá éra rock and rollu
H
byla, je a bude zas.

2. A tak když jsem pozdějc vyrost a měl sedmnáct let,
dal mi táta k svátku gibsonku, řek: "běž a hledej svět,
přestaň snít, zkus být, a na vlastní pěst žít, zkus dokázat
víc než já, já víc nemohu ti dát, jsem jen dělník
a tak se chlapče snaž".

R: Však...

3. Pak jsem se toulal z místa k místu a hledal správnej job,
hrál po nočních barech a občas měl na sebe zlost.
Jenže čas jde dál a tak i já se časem smál.
Když jsem prvně zpíval ve Vegas byl natřískanej sál,
mý jméno moh sis přečíst v každějch novinách.

R: Však...

4. A tak se mi splnil můj dávnej dětskej sen,
mám víc než jeden cadillac, žiju rock and rollem jen
A mýho bezva tátu dávno kreje zem.
Přesto nežli stačil vydechnout, řek jednu větu jen:
"Víš, život je boj, v němž ty stal ses chlapče vítězem".

R: Však...

R₃: Ten kdo ještě váhá musí dál,
aby jako já, svůj vagón
nezmeškal.

Grizzlymu

... a všem co měli rádi ten zdivočelej kraj

1. Včera jsem se znovu toulal po tý trati,
 co jsem kdysi znával, nepočítal kolik let
 a kolikrát vo pražce zakopával.
 Možná zůstalo v ní něco z dávnejch dnů,
 co odvezl vlak nákladní do tunelů,
 v dálce ještě odeznívá rachot kol
 a hluchejch činelů
- R₁: Snad mi jednou někdo odpoví,
 proč jsem ztratil z vočí jeho světla koncový.
2. Já táhl spící krajinou a pod "kupeckou" cestou
 znovu hledal sruby kde jsem po večerech
 s kamarády ke kytáře sedal.
 Z "Šestý míle" zůstal jenom prach,
 "Modrá voda" s "Amerikou" jen na fotkách,
 jak málo zbylo z dávný slávy,
 po který čas nenasytně sáh.
- R₂: Doufám, že mi Wabák promine
 - svět se točí v horečnatým
 rytmu "beguine".
3. Já cejtil v kostech že už brzy přijde teplej dešť
 a jarní tání, po kolejích šťasten budu
 nedočkavě šlapat mlhou ranní.
 Mraky žene vítr západní, tak možná v
 kopci dohoním ten vlak nákladní.
 Až slezou sněhy z hor a strání,
 naskočím na vagón poslední.

1. Poslední cigáro si zapálím
 poslední sirkou, co tu ještě mám.
 Poslední doušek z láhve dorazím,
 naposled svému městu zamávám.
 Zamávám, zamávám, zamávám a dál...
 ...a dál půjdu až na sedmnáctou míli.
- R: Na sedmnáctý míli už kluci na mě čekaj
 a holky co je úsměv provází.
 A taky šerif Dan na sedmnáctý míli.
2. Starou celtu oprášil,
 zvadlo do košile dal.
 Prach a špínu města smyl
 ten kdo vandrům duši dal.
 Duši svou bolavou, srdce svý, odvážný...
 ...a dál šlape zas na sedmnáctou míli.
- R: Na sedmnáctý míli...
3. Známý kluci, co jsi znal,
 všechny písně, co jsi hrál.
 Patnáct let a možná víc,
 čas tvým očím slzy dal.
 Slzy dal za roky bláznivý co život vzal a nevrátí...
 ...šťěstím pláčeš tam na sedmnáctý míli
- R: Na sedmnáctý míli...

Albínovi

A7 E
 Dlouhou cestu před sebou mám,
 A7 E
 dlouhou, dlouhou cestu před sebou mám.
 A7 E
 Za volantem svého trucku mlčky sedím, přemítám.
 A7 E
 Víčka nočním trailem těžknou dál - únavou je zavírám.
 H
 Však kde se vzal tak vtom tam stál,
 A7 E
 rukou na mě mával - já ho vzal.
 A7 E A7 E
 Na dálnici E-50.

- E
 1. Von měl jen deku sbalenou do ouzkýho rance,
 A7 E
 mezi prsty startáka a v puse kousek žvance.
 H A7
 Když nasednul, tak pozdravil, řek: "ahoj,
 E A7 E
 já jsem Joe a jdu z Kansasu do Idaho".

H
 R: Vosum náprav turbo - diesel,
 A7
 monotónní rytmus kol,
 E
 zpíval svoje blues,
 A7 E
 blues rock and roll.

2. Z "Topeky" přes "Wichitu" do "Colorado Springs",
 z rádia nám jazzovali chlapci z "New Orleans".
 Já byl jsem už dost stahanej a Joe to za mě vzal,
 pak mě probudil vo pět set majlí dál.

R: Vosum náprav...

3. Pak dlouho sme si povídali vo tom jak čas letí,
 vo tom jak my stárnema nám odrůstají děti.
 já mám jenom svůj volant, on zas jenom ten svůj trajl.
 Každěj má svůj job, job all right.

R: Vosum náprav...

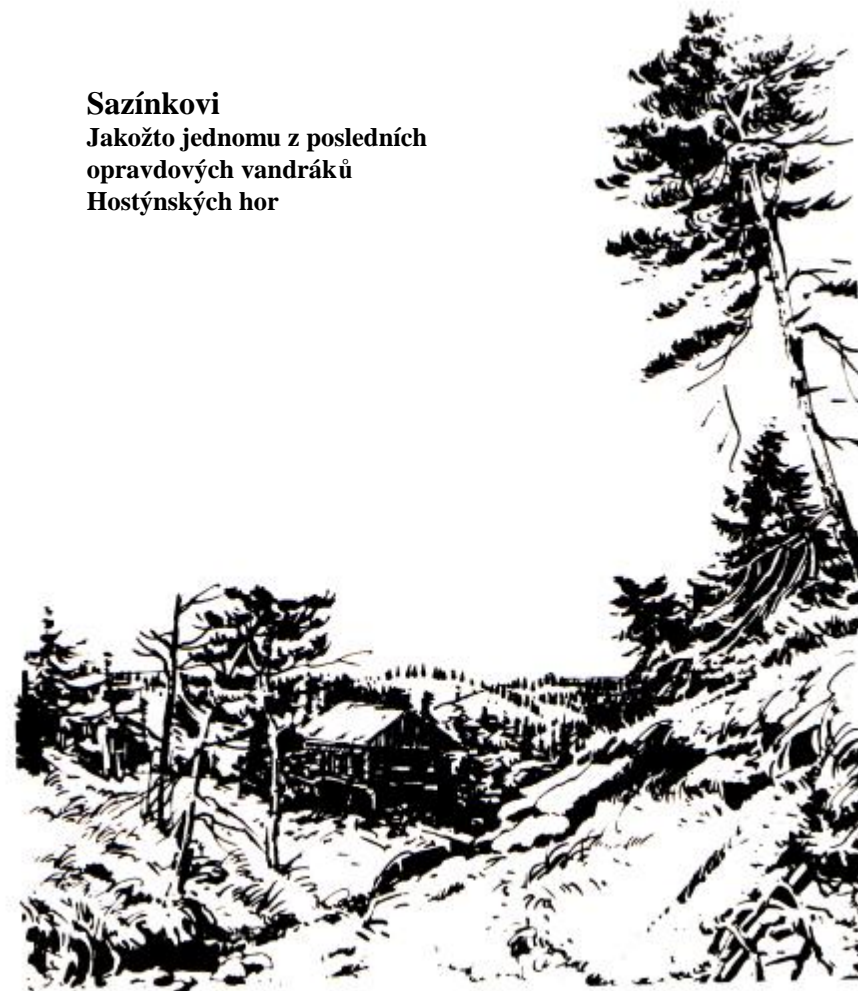
R: Kryté vozy...

...vrcholky skal.

E
 v sametovejch pláních
 D E
 - tam za vrcholky skal.

Sazínkovi

Jakožto jednomu z posledních
 opravdových vandráků
 Hostýnských hor

18. VOZY DO IOWY *Scarabeus, úpr. Roby/Roby* **2000**

1. Na cestu dej se když musí to bejt,
ať slunce pálí či snad začne lejt.
Vždyť nejseš z těch co mají z dálky strach
a hřbety modrejch hor máš na dosah.

R: Kryté vozy mají plachty rozbitý,
Žáden z nich však nedohoní vítr co je rval.
Dál k těm horám kde je štěstí ukrytý
v sametovejch pláních - tam za vrcholky skal.

2. Až projdeš údolím "East yellow creek",
tam teprv sám poznáš, že už sis zvyk.
Na prach a útrapy proklatejch mil,
míříš do Iowy, tam je tvůj cíl.

R: Kryté vozy...

3. Svejch skromnejch zásob - těch dobře si važ,
vůz a tvůj kůň je teď všechno co máš.
Táborem když večer zavoní čaj -
vezmi svý banjo a zpívej a hraj.

R: Kryté vozy...

4. V Iowě koupíš pár akrů a dům,
splatíš tak dluhy svejch ješitnejm snům.
Když dařit se nebude, tak jak jsi chtěl,
víš že tě potěší tvá krásná Bell.

7. ROCK AND ROLL *Roby* **1994**

1. Já jsem býval taky mladej, míval jsem rád folk,
ze všeho pak nejraději měl jsem ale rock and roll.
Na Harleyi s kytarou na zádech, v očích smrti nádech
- jsem ostuda celé rodiny.

2. Pokoj skromně zařízený, plakátama polepený,
magneťák a reprobedny, ve skříni pak jenom
jedny roztrhaný džíny, bundu z rifloviny
a vysypanej tabák po kapsách.

3. Vzorem nám byl Elvis Presley - výkřik sezóny,
kotlety a vytahaný gatě se zvony.
Co není nikde psáno - není zakázáno
a tak "rock and roll" je pánem ulice.

4. S partou kluků před bijákem každej den byl sraz
a fanynky nám záviděly náš fantastickej hlas
a načesaný vlasy a úspěch bez okrasy
a "rock and rollem" žil každej z nás.

5. Vo tomhle všem zbejvá už jen vzpomínat a snít,
parta už se rozešla a na vlasy pad sníh
a vošoupaný džíny jsem vyměnil za jiný
a "rock and roll" už dávno nežije.

8. STARTKY

Roby

1995

1. Když vlak ve skalách zaduní, na vekslech vagón mlátí,
 pod nápravou míle ubíhají do dáli,
 z tvý duše se smutek náhle ztratí,
 prosíš slunce ať tak nepálí.
 Vod usárny rozbolená záda,
 zalomenej palec kamaráda.
 Ten courák co ti vodvez tvoje mládí
 už naposledy v dálce zahoukal.

R: Miami beach a riviéra, "beach watch" vždycky Steve říkával,
 starej závěš místo deky, pod kterým sám přespával.
 Až po létech zas se sejdem na Vechtrovně pod stromy,
 flaška rumu půjde kolem, Pade z kapsy startky vyloví.

2. Když po obloze bílé mraky táhnou, vůně ohně lesem zavoní.
 A kamarádi po kytarách sáhnou, vzpomínky tě v srdci zabolí.
 Opět zazní písň co jsme hráli, starý fóry
 kterým jsme se vždycky tolik smáli.
 Co bylo nikdy nemůžeš vzít zpátky,
 zejtra na perónu řeknem si : "ahoj" !

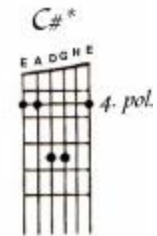
R:

Pademu

(za to spálený křeslo)

17. ZATRACENÍ BLÁZNI (KAINOVO ZNAMENÍ) Roby 2000

1. Nad řekou zmateně krouží ptáci,
 krajinou tři stíny tmou se ztrácí.
 Nad přehradou noc se sklání,
 půjdou dál až mlhou ranní
 - je probudí den
2. Studený jsou prosincový rána,
 jako spleen, jak písň nedohraná.
 Za Štarkovem slunce shoří,
 mraky - bílé ryby v moři odplují dál.

R: Zatracení blázni co nechtěj jinak žít,
 spolu se toulat a u ohňů bdít.
 Ubřečený ráno slunce vysuší,
 maj nepsanej řád, kainovo znamení
 a smutek na duších.

3. Padal sníh a zdobil větve stromů,
 na rtech smích, ještě se nechce domů.
 Pod převisem oheň hřál,
 snad někdy příště u "Devíti skal" - se potkají.

R: Zatracení blázni...

4. Loučení u dveří nočních vlaků,
 loučení a vzkazy do cancáků.
 Světla měst jsou náhle cizí,
 víc už nic jim nenabízí - čas návratů.

R: Zatracení blázni...

Albínovi (...můžeš mít stovky kamarádů
 ale jen jediného přítele)

16. BLÁZNŮM PÁR*Roby***1999**

C C/Emi C/Ami C/Emi

1. Ze všech stran vítr vál, do rygolů listů stlal,
 C C/Emi C/Ami Dmi
 G7 C C/Emi C/Ami C/Emi
 podzim zase začal čmárat do těch stránek.

C C/Emi C/Ami Dmi
 Na perón padl stín a já zůstal jsem tam s ním,
 G7 C C/Emi C/Ami C/Emi
 dálka nemá se mnou žádný slitování.

2. Za okny vagónů mizí světla perónů,
 do uší mi kola náprav tiše hrají.
 Za sebou šňůru let, vpředu nepoznanej svět,
 G7 C
 právě někde tam se šíny protínají.

Ami Emi F
 R₁: Ze vzpomínek svých dobře vím, že jezdilo nás víc.
 C Cmaj Dmi G7 Gsus G
 Víc bylo ohňů při kterých jsme vyli na měsíc a těch hvězd,
 D7 G7 Gsus G
 vzdálených obzorů a cest.

3. Do kopců a do lesů na neznámou adresu
 mlčky posílám teď svoje tajný přání.
 Potokům podél skal a všem klukům co jsem znal,
 dávným chvilím co už nejsou pro mě k mání.

R₂: A tak znovu nacházím jako dřív místa našich setkání.
 Vzpomínám na každé z nich a na krásný toulání do těch rán.
 Mý kroky vedou právě tam.

4. Tak se vracím do těch let, kdy byl ještě mladej svět,
 z dálky mávaj na mě kluci rozesmátí.
 Bláznům pár, co jsem znal, jimž jsem svoje písně psal
 G7 C C/Emi C/Ami C/Emi do vytracena
 věřit musím, že se třeba jednou vrátí...

Vlast'ákovi**9. TULÁCKEJ KRÁL***Roby***1996**

Emi Ami

1. Ostrý slunko v očích, záda spocená,
 C H7
 přes rameno houni děravou.
 Emi Ami
 Dříve než den skončí a hvězdy začnou plát,
 Hmi
 přemejšliš kde spadnout z vlaku
 Ami
 a kam půjdeš spát.

G Hmi
 R₁: Sešlapaný boty z kůže, neholená tvář.
 C D
 Starej hobo, co má v očích dalek svatozář.
 G Hmi
 Do tunelu vlak se řítí, pod mašinou jiskry svítí,
 C D Emi D Emi
 ozvěna šum kotle odráží.

2. Kde zůstalo tvý mládí proč opustil jsi dům
 ve kterým jsi tehda se svou starou mámou žil.
 Proč se touláš sem a tam a kde leží tvůj cíl.
 Stopy studu dávno z tváře dešť a vítr smyl.

R₂: Kolik`s projel tratí a kde jsi všude spal.
 Že nestihneš shejbnout hlavu tolikrát ses bál.
 Až tě jednou posbírají, na kříž uhlem načmárají:
 "Tady leží věčnej hobo, všech tuláků král".

R₁: 2x**Steveho voblíbená**

10. NAPOŘÁD*Roby***1995**

1. Prásknu dveřmi vod baráku - víkend začíná,
kluci čekaj v posledňáku, slunce usíná.

Amplión řve z plných plic že horizont je náš,

vlak se rozjel, vagón skřípe,
však to dobře znáš, dobře znáš.

- R: Budeme zpívat, budeme hrát,
tramská Atlantida bude
napořád - napořád.

2. Nám ubíhají dny a roky, studna vysychá,
však čistej pramen teče dál, tak nikdo nevzdychá.
Zas přešlapujem na perónu jak tenkrát, tak i dnes,
nechat město bejt a hledat louku nebo les,
vždyť to znáš, vždyť to znáš.

R: Budeme zpívat...

3. Vzpomínky nám zůstávají, zbytek odnes čas,
tak proč nám slzy kvetou v očích znovu zas a zas.
Kamarádi odcházejí, cesty vedou dál,
naše starý kempy ani vítr neodvál,
vždyť to znáš, vždyť to znáš.

Noví kluci, novejšť rád,
ale jedno, jedno platí napořád.

R: Budeme zpívat...

15. BOLAVÁ KŘÍDLA*Roby***1999****Emi Hmi Emi Hmi**

1. Já nohama zbrázdil snad všechny hory,
očima čmáral tam za obzory.
V údolích moknul jsem u ohňů svých.
Lesy se toulal a ztrácel se v nich.

2. Čekám už jen, kdy ozve se hlas,
tiše a měkce - to podzim, ten v nás.
Breviář vzpomínek budeme psát
z klukovskejch přání a snů který měli se stát.

- R₁: Tak vylétni ven, jseš jeden z nich,
přines jim píseň na křídlech svých.

3. Krajina dávná jak ze starejch filmů
voní mi kůrou habrů a jilmů.
Zas vracím se pěšinou do mladejch let
a k šedivejm ptákům co poznali svět.

R₂: Já na prstech bolavý pučejeře mám,
těch rozličnejch tónů co já jimi znám.

4. Tak pocuchám struny až zapraská dřevo
a plameny bílé až vyšlehnou z něho.
Bolavá křídla nést budou nás dál
až k obzorům o nichž jsem tolikrát zpíval a hrál,
o nichž jsem tolikrát hrál.

14. MEJDAN *Kačenka, Slávek, Roby (po fetu)* **1998**

- E** **A7** **E**
1. Na stole zbylo šest prázdných lahví a jedna nedopitá.

Gdim

Polítej ubrus nám teď vypoví co se tu
E
včera dělo a co sme to chtěli hrát.

- H A E H A E**
R₁: Byl tu včera mejdan a mladá byla noc,

A7
měsíc za oknem obýváku

křičel o pomoc

2. Zrovna když jsem zapůsobil elegancí nedbalou na Evičku.
Vtom zvonek od dveří - za nima "Raich"
v bílém tričku zuřivě láteří.

R₂: Sousedě, co tady strašíte v tuhle pozdní hodinu.
Jestli si s náma dáte sklenku tak vám to prominu.
Domovnice Bláhová už vyt'ukává "jazz"
smetákem na radiátor a venku štěká pes.

3. Kde jsou ti všichni co tu včera se mnou byli a vlastně dnes ?
Jediný co mě dojíká je vrchovatý dřez
plnej špinavýho nádobí.

Slávečkovi - drahému to švárovi

11. POSLEDNÍ FLÁM *Roby* **1995**

- Emi**
1. Na perónu stáli, líně jenom tak.

E7

Na kytary hráli než přijede jim vlak.

Ami D G Emi
S cigaretou zapálenou, každej s touhou v srdci svým,
C D
do vlasů jim vítr vplétal vůně podzimní.

- G C D**
R₁: Páteční vlak zahoukal,
Emi D
městu každej z nás už sbohem dal.
C G
Svoboda je pro každýho,
D Emi
kdo chce žít a šanci má.

2. Ale vlaky jezdí dál a svět se točí vpřed,
každej z nás je starší nejmíň o sto let.
Prožít den ve stylu "West", projet nekonečno cest,
zbejvaj trosky našich snů.

R₂: Páteční vlak zahoukal
do tmy - já zas na perónu stál,
s cigaretou zapálenou
ale sám.

Emi Ami
Skončil poslední flám, kam zmizelo mládí,
D G
je konec všem hrám a všem milováním.
Ami C
Kam odešly holky co měl jsem tak rád,
Ami H7 Emi A Emi
proč zůstal jsem sám na cestě stát - s kytarou.

12. FOLK*Roby***1996**

1. Jedovatá a sladká jak růže, je láska tvých rtů
 a vůně tvý kůže co zbyla na rukách.
 Po probdělý noci co odnesl čas
 zbyl lístek kde píšeš zavolej - a ozvi se zas,
 ztratil význam.

R₁: Zvětralé víno co zbylo tu po nás na stole,
 tvůj telefon je beznadějně hluchý.
 Ještě poslední šanci ti dám,
 já nezapomínám.

2. Nedočkavá a křehká se zdála, to asi tím vínem
 a pořád se smála a já se smál s ní.
 Proč včera tu byla a teď jsem tu sám,
 tak naposled ještě zavolám,
 ještě zavolám.

R₂: Rádio hlásí, že dnes ti to ohromně sluší.
 Pro jiného snad, víš nemělas mi lhát.
 To co včera vzal jsem si rád
 raději nemělo se stát.

3. Na nádraží vlaky už houkaj, je pátek navečer
 a kluci jsou nervózní zda příjdu nebo ne.
 Pár tónů do vagónu a sborovej hlas,
 ty písneš nám nesebral čas
 - zas budeme o víkend starší.

Kačence (pro ni, nikoli o ní)**13. LOUISIANA***Roby***1997**

1. Rezavý jsou cesty vlaků, dětskej smích
 na křídlech ptáků odletěl někam v dál.
 Dávný sny a touhy můj, všechny slzy máminy
 do bodláků vítr zafoukal.

R: A tak se vracím domů mámo,
 tak se vracím "Louisiano".

Tak se vracím domů k vám
 srdce bolavý a pošlapaný mám.

A tak se vracím domů táto,
 na sedřenejch botách bláto mám.

Cesta byla daleká, přesto chtěl
 bych říct že nezapomínám.

2. Odjel jsem bez vyznání, za sebou nechal
 všechna přání co jsi kdysi měla.
 Roky jdou a plyne čas, to co bylo kdysi
 v nás, jen vzpomínky v srdci zůstanou.

R: A tak se vracím...

3. Nenašel jsem co jsem hledal,
 ani gram toho, pro co jsem se celý roky dřel.
 Jaro spláchno sněh, i stopy po saních,
 dlaně nezakrouží pánví zrzavou.

R: A tak se vracím...